

Dorota Górna

Pełczyska, pow. Pińczów. Grodzisko

Informator Archeologiczny : badania 7, 203

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PACZKÓW, pow. Oleśnica

patrz

okres lateński

PEŁCZYSKA, pow. Pińczów

patrz

okres lateński

PEŁCZYSKA, pow. Pińczów

GRODZISKO

Zespół Badań nad Polskim Średniowieczem
Uniwersytetu Warszawskiego i
Politechniki Warszawskiej
w Warszawie

Badania prowadziła mgr Dorota Górna,
Finansował WKZ w Kielcach. Pierwszy
sezon badań. Grodzisko wczesnośrednio-
wieczne, osadnictwo z epoki brązu.

Grodzisko położone jest na północno-zachodnim krańcu pasma wzgórz okalających od wschodu dolinę rzeki Krzczonowicy. Celem prac badawczych było uchwycenie chronologii grodziska i faz jego użytkowania. Założono wykop sondażowy o wymiarach 3 x 5 m. Lessowy całec wystąpił na głębokości około 4 m od powierzchni ziemi. W wyniku przeprowadzonych badań stwierdzono występowanie trzech poziomów użytkowania:

1. wyznaczony przez obiekt wstępnie określony jako jama, której zawartość stanowiły grudki przepalanej polepy oraz ułamki ceramiki ręcznie lepionej, wyświeconej, prawdopodobnie pochodzącej z epoki brązu - kultura trzciniecka [?]

2. wyznaczony przez 4 warstwy zawierające materiał wczesnośredniowieczny - IX-XII wieczny. Można tu wyróżnić dwie fazy: A - osadnictwa przedgrodowego i B - budowy grodu oraz wczesnośredniowiecznej fazy użytkowania. Nie stwierdzono występowania konstrukcji drewnianych, natomiast fakt poprzecinania warstw zasadniczych cienkimi warstewkami lessu przemieszanego z szarą ziemią, wskazuje na możliwość celowego ubijania lessu warstwami poziomymi i polewania go wodą. Po wyschnięciu warstwa jest niezwykle twarda.

3. wyznaczony przez 3 warstwy zawierające XIV wieczny materiał zabytkowy ceramika, grot strzały oraz dwa szkielety końskie związane chronologicznie z tą warstwą.

Badania pozwalają stwierdzić, że na terenie, na którym posadowiono gród znajdowało się osadnictwo wcześniejsze - epoki brązu oraz, że istniały dwie wczesnośredniowieczne fazy - 1. IX -X wiecznego osadnictwa przedgrodowego i 2. budowy grodu i jego użytkowania XI-XIII w., jak również XIV wieczny poziom użytkowania.